

INFORMATIE

Bewegwijzering of wegbewijzering ?

**Ik kom vaak het woord bewegwijzering tegen.
Is dat wel een goed woord?
Is wegbewijzering niet logischer?**

Bewegwijzering is een heel gewoon woord. Het hoort bij het werkwoord bewegwijzeren, dat een directe afleiding is van wegwijzer; het betekent '(iets, bijvoorbeeld een route) van wegwijzers voorzien, ergens wegwijzers langs plaatsen'.

Bewegwijzeren is gevormd volgens een zeer gangbaar woordvormingsprocédé. Met het voorvoegsel be- kunnen van zelfstandige naamwoorden werkwoorden worden afgeleid die (volgens de grote Van Dale) betekenen: "voorzien van het in het grondwoord genoemde", bijvoorbeeld bebossen (van bos), beletteren (van letter) en beplanten (van plant). Dit procédé is al bijzonder oud, en er zijn in de loop der eeuwen dan ook veel woorden op deze manier gevormd: denk aan beantwoorden, beïnvloeden en benadrukken. Van al deze werkwoorden is een zelfstandig naamwoord op -ing te maken: bebossing, beantwoording, bewegwijzering.

Het woord bewegwijzering komt al zeker sinds de jaren veertig voor. In 1942 merkte een lezer van Onze Taal namelijk op: "Bewegwijzering – Een leelijk woord! 'Berijwielpading', 'bevliegvelding'? Dan ook: 'bedieselmotoring' van onze visschersvloot!" Lelijk of niet, het woord raakte ingeburgerd. In 1951 schreef de Motorkampioen over de uitstekende "bewegwijzering" in Portugal. Sinds 1961 staan bewegwijzeren en bewegwijzering in Van Dale.

Het woord wegbewijzering is theoretisch wel mogelijk, als samenstelling van weg en bewijzering, maar het is geen gangbaar woord. Bovendien is wegwijzer in de bedoelde context een veel duidelijker woord dan wijzer, omdat wijzer niet de betekenis 'richtingbord' heeft.

Hecht & Co. levert:

'Bewegwijzering en oriëntatie, van parkeerplaats tot werkplek'